

varetage bl. a. regionplanlægningen for hovedstadsområdet allerede med virkning fra den 1. april 1974.

Til § 19.

Efter byplanlovens § 3, stk. 1, kan der i landområder, hvor byplaner skønnes uforholdsmæssige, i stedet udarbejdes markplaner. Efter byplanlovens § 3, stk. 2 og 3, kan boligministeren nedsætte et fælleskommunalt samordningsudvalg til at koordinere byplanlægningen inden for et under flere kommuner hørende område.

Disse bestemmelser har ikke haft praktisk betydning i hovedstadsområdet, efter at dette er blevet fuldt opdelt i byudviklingsområder, og byplanlovens § 3, stk. 2 og 3, må endvidere anses for overflødige ved siden af lovforslagets § 15. Det foreslås derfor i lovforslagets *stk. 1*, at disse bestemmelser ophæves for så vidt angår hovedstadsområdet.

I *stk. 2* foreslås en successiv ophævelse af bestemmelserne i byplanlovens § 1, stk. 5-9. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 10 for så vidt angår ophævelsen af byplanlovens § 1, stk. 6-8. Efter byplanlovens § 1, stk. 5, kan boligministeren fritage en kommune for eller lempe dens byplanpligt, og efter stk. 9 afgør boligministeren byplanpligtens omfang. Disse sidstnævnte bestemmelser vil ikke harmonere med amtsrådets beføjelser og bør inden for hovedstadsområdet bortfalde i takt med kommunernes tilvejebringelse af dispositionsplaner på grundlag af regionplanen.

Til *stk. 3* bemærkes:

Da der af hensyn til både kommunerne og grundejerne er et behov dels for nøjagtige afgrænsninger af byzoner og sommerhusområder, og dels at kontinuiteten i denne opdeling ikke brydes, er der som § 20, stk. 3, foreslået en mulighed for at udskyde ikrafttrædelsen af § 8, stk. 2.

Til *stk. 4* bemærkes:

Ifølge byplanlovens § 4, stk. 3 og 5, består byplannævnets hovedstadsafdeling af 14 stemmeberet-

tigede og 2 ikke-stemmeberettigede medlemmer. Boligministeren udpeger formanden og 2 sagkyndige medlemmer uden stemmeret. 8 medlemmer udpeges af primærkommunerne i hovedstadsområdet, 3 medlemmer af primærkommunale sammenslutninger, 1 medlem af Amtsrådsforeningen i Danmark og 1 medlem af Dansk Byplanlaboratorium.

Efter by- og landzonelovens § 21, stk. 3, skal forslag til nye byudviklingsplaner eller ændring af bestående planer godkendes af byplannævnet, der ved godkendelsen kan foretage sådanne ændringer i planerne, som det finder hensigtsmæssige.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 12 vil det fortsat være muligt at fastlægge nye byzoner ved byudviklingsplan, indtil byudviklingsudvalgene i hovedstadsområdet ophæves efter fremkomsten af en regionplan. Ved bestemmelsen i lovforslagets § 13, nr. 1 er der som en overgangsordning med virkning allerede fra lovens ikrafttræden tilsikret amtsrådet en udtalelsesret, forinden en byudviklingsplan for en del af hovedstadsområdet kan godkendes.

Med den sammensætning, som byplannævnets hovedstadsafdeling har, forekommer det ikke muligt at bibeholde nævnet som godkendelsesmyndighed for byudviklingsplaner inden for hovedstadsområdet. Det foreslås derfor, at boligministeren overtager godkendelsesbeføjelsen i overgangsperioden, indtil byudviklingsplanlægningen ved særlige byudviklingsudvalg helt ophører.

En fuldstændig ophævelse af byplannævnets hovedstadsafdeling findes ikke mulig på indeværende tidspunkt, hvor nævnet har den stadig aktuelle opgave i henhold til frigørelsesafgiftslovens § 19 A at træffe afgørelse om, hvorvidt loven skal finde anvendelse på et landzoneareal, der før den 1. januar 1970 er disponeret til bymæssig bebyggelse eller sommerhusbebyggelse. Denne opgave for byplannævnet kan vanskeligt overføres til anden myndighed.